

INTERNATIONAL GEODETIC STUDENTS MEETING VALÈNCIA 2018.

Studenti Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu sudjelovali su na 31. međunarodnom susretu studenata geodezije. Ovaj susret održan je u razdoblju od 23. 6. 2018. do 29. 6. 2018. u Španjolskoj u Valenciji. Organizatori su bili studenti Politehničkog sveučilišta u Valenciji (Universitat Politècnica de València). Najviše sudionika, naravno, bilo je iz Hrvatske, a oni su: Dinko Kasumović, Damir Matić, Irena Janton, Tea Batinović, Matko Raguž, Lorena Džido, Viktorija Đuračić, Bartol Žic, Andrea Miletić, Dejan Pranjčić, Ana Relotić i Iva Vuković. Završetkom svakog susreta započinje euforija za onim sljedećim. Tako je bilo i nakon susreta u Zagrebu 2017. godine, kada su domaćini bili studenti Geodetskog fakulteta. Svi su s nestrpljenjem iščekivali prijave za nadolazeći susret u Valenciji, prisjećajući se s veseljem onog u Zagrebu. Napokon je stigao travanj, prijave su bile otvorene i svi su požurili prijaviti se. Na susretu je bilo mjesta samo za one najbrže. Neki su uspjeli osigurati svoje mjesto u prvom krugu prijava dok su neki to uspjeli u drugom krugu, no bez obzira na to svi su bili jednako sretni kada je stigla vijest da će biti sudionici nadolazećeg IGSM-a 2018. u Valenciji. Organizacija putovanja je započela, kupili smo karte za avion, organizirali transfer do aerodroma, preostalo je još samo spakirati kofere i bili smo spremni za još jednu u nizu studentskih avantura.

Krenuli smo u ranim jutarnjim satima prema aerodromu tako da smo taj dio puta prespavali. No kada smo stigli u zračnu luku, popili smo našu jutarnju kavu, razbudili se i s leptirićima u trbuhu čekali naš let i razmišljali o tome što nas očekuje sljedećih nekoliko dana. Objavljen je posljednji poziv za let i putovanje je započelo..

Stigli smo u Valenciju! Treći po veličini grad u Španjolskoj. Od aerodroma smo se podzemnom željeznicom dovezli do hostela. Ondje su nas srdačno dočekali domaćini, dali su nam paket dobrodošlice i rasporedili nas po sobama. Uхватili smo koju minutu za odmor nakon putovanja i zaputili smo se u jedan od barova gdje nas je dočekao party dobrodošlice. Sljedeći dani bili su ispunjeni raznim aktivnostima. Jutarnje sate uglavnom smo provodili na fakultetu slušajući predavanja profesora, sponzora i studenata. Jedno jutro bilo je rezervirano za izlet odnosno šetnju najvećim gradskim parkom u Europi. Park je napravljen u isušenom koritu rijeke Turije. Naša šetnja završila je u Guliverovu parku gdje se nalazi glavni lik Swiftova romana na koji se moguće popeti i spuštati toboganima. Naravno, popeli smo se i bar nakratko smo opet bili oni mali klinci koji rano idu spavati kao bi ih Djed mraz i zubić vila što prije posjetili. Povratak u stvarnost odveo nas je u potpuno drukčijem smjeru i ludom noćnom provodu u jednom od lokalnih klubova. Zabava uz latino ritmove trajala je dugo u noć.

Bez obzira na neprospavane noći i mamurna jutra, u potpunosti smo uživali u čarima tog divnog grada i iskoristili smo svaki trenutak proveden ondje. Dio studenata iznajmio je bicikle i popodne su proveli istražujući grad. Imali smo dosta vremena i za uživanje na prekrasnoj plaži, poznatoj pod nazivom Playa de la Malvarrosa. Prvi posjet plaži bio je savršen sve dok nismo došli do hostela i shvatili da smo crveni kao rakovi. No naučili smo lekciju za sljedećih par dana i da je krema za sunčanje stvarno super stvar. Kao jedna od zanimljivijih aktivnosti studentima bila je radionica kušanja vina te internacionalna večer. Tijekom te večeri svaka država imala je svoj stol na kojem je prezentirala hranu i piće svoje zemlje. Bilo je veoma interesantno isprobati turske, njemačke, grčke, ali i brojne druge specijalitete. Tijekom našeg boravka u Valenciji isprobali smo i španjolsko nacionalno jelo nastalo u Valenciji, to je paella.

Nismo bili naročito oduševljeni okusom, no možda samo izabrali pogrešnog kuhara.

Osim vožnje i šetnji gradom te upoznavanja s glavnim gradskim ulicama i španjolskim načinom života, posjetili smo i Grad znanosti i umjetnosti. Arhitektonski, zabavni i kompleks javnih građevina koji je danas zaštitni znak Valencije. Sastoji se od sedam zgrada: Palacio de las Artes Reina Sofía, L'Hemisfèric, Umbracle, Oceanogràfic, elÀgora, most Assut de l'Or i Muzej znanosti Prince Felipe. Jedna od najstaknutijih građevina ondje je L'Hemisfèric, kino s 3D kupolom namijenjenoj projekciji 3D serija i dokumentarnih filmova o astronomiji. Ona je u obliku ljudskog oka. Za Muzej znanosti Prince Felipe neki kažu da je u obliku kostura dinosaura, a drugi u obliku kostura kita. Koja god tvrdnja bila točna jedno je sigurno, a to je da plijeni poglede. Oceanogràfic je najveći akvarij u Europi i u njemu se nalazi čak 45 tisuća morskih životinja. Nakon što su se dojmovi slegnuli, nakon posjeta ovom zapanjujućem kompleksu put nas je odveo na večeru i ponovno istraživanje noćnog života Valencie.

Buđenje, početak našeg zadnjeg dana, doručak i odlazak na još jednu aktivnost u nizu koju su organizatori pripremili za nas. Ovoga puta to su bile sportske aktivnosti. Sudionici su mogli odmjeriti svoje snage u odbojci na pijesku, košarci i nogometu. Nakon dobre zabave, sunca i iscrpljujuće borbe za pobjedu, gladni i umorni otišli smo na ručak. Uslijedila je siesta, tako španjolci nazivaju kratki odmor nakon ručka. U popodnevnim satima održana je generalna skupština na kojoj su se sastali svi sudionici. Predstavljen je promotivni video sljedećeg IGSM-a u Poljskoj te se odredilo tko će biti domaćin 2020. Po povratku u hostel nastala je gužva, svi su se spremali za zadnju i svima najdražu večer susreta, gala večer. Lijepi i sređeni, zaputili smo se u restoran gdje je bila organizirana večera. Iako se osjećao onaj ružan osjećaj skorog rastanka, večer je protekla u veselom tonu. Fino smo jeli, još bolje pili, nastavili smo druženje u obližnjem klubu i time ovaj susret završili na najbolji mogući način, dobrom zabavom!

Izlaskom sunca došlo je vrijeme za pakiranje kofera i povratak kući. Pozdravili smo se sa svima, no bez suza pošto znamo da će sljedeći susret u Varšavi vrlo brzo doći. Uspomena s ovog putovanja prisjećat ćemo se još jako, jako dugo.

 Lorena Džido

